UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ex Nouo Testamento Quatuor Eua[n]=||gelia

Erasmus, Desiderius

Erphordie, 1520

VD16 B 4591

Capvt. XXV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34488

Visual Library

co vobis, non præteribit ætas hæc, donec oĩa iſta fiant. Cœlũ &
terra præteribũt, verba aũt mea nõ præteribunt. Ceterum de die
illo & hora nemo ſcit, ne angeli quidẽ cœlorũ, niſi pater meus ſo
lus, Sed ſicut erant dies Noe, ita erit & aduẽtus filij homis. Sicut
em̃ erant in diebus, qui præceſſerũt diluuiũ, edentes & bibentes,
cõtrahentes matrimoniũ, & nuptũ dantes, vſq; ad eum diem quo
intrauit Noe in arcã: & nõ cognouerũt, donec veniſſet diluuium,
& ſuſtuliſſet vniuerſos: ita erit & aduentus filij hoĩs. Tunc duo
erunt in agro, vnus aſſumitur, & alter relinquitur. Duæ molen-
tes in mola, vna aſſumit̃, & altera relinquit̃. Vigilate ergo, q̃a neſ
citis qua hora dñs veſter venturus ſit. Illud aũt ſcitote, quoniã ſi
ſciſſet paterfamilias, qua hora fur vẽturus fuiſſet: vigilaſſet vtiq;
& non ſiuiſſet perfodi domũ ſuã. Ideo & vos eſtote parati, quia
qua hora non putatis, ea filius hoĩs venturus eſt. Quiſnã eſt fide-
lis ſeruus & prudens, quẽ præfecit dñs famulitio ſuo, vt det illis
cibũ in tp̃e? Beatus ſeruus ille, quẽ cum venerit dñs eius, inuene-
rit ſic facientẽ: Amen dico vobis, quoniã ſuper oĩa bona ſua con-
ſtituet eũ. Quod ſi dixerit ſeruus ille malus in corde ſuo, cũctatur
dñs meus venire, ceperitq; percutere conſeruos, imo edere & bi-
bere cũ ebrijs veniet dñs ſerui illius in die, quo non expectat, &
hora qua ignorat, & diſſecabit eũ, partemq; eius ponet cum hy-
pocritis, illic erit ploratus & ſtridor dentium.

¶CAPVT. XXV.

t Vnc ſimile fiet regnum cœlorũ decẽ virginibus, quæ
ſumptis lampadibus ſuis, exierunt in occurſum ſpõ-

ſo. Quinq; aũt ex eis erant fatuæ, & quinq; prudẽtes. Quæ erant
fatuæ acceptis lampadibus ſuis, nõ ſumpſerãt oleũ ſecũ. Prudẽ-
tes vͦ ſumpſerant oleũ in vaſis ſuis vna cũ lãpadibus. Tardan-
te vero ſponſo, dormitauerunt omẽs ac dormierũt. Porro medio
noctis clamor factus eſt: ecce ſponſus venit, exite obuiã ei. Tunc
ſurrexerunt oẽs virgines illæ, & apparauerũt lampades ſuas. Fa-
tuę autẽ prudentibus dixerunt: Date nobis de oleo veſtro, quia
lãpades noſtrę extiguunt. At reſponderũt prudẽtes, dicentes: Ne-
q̃q̃, ne nõ ſufficiat nobis & vobis: ſed ite potius ad eos q̃ vẽdunt,
& emite vobiſipſis. Porro dum irent emptum, venit ſponſus: &
quæ paratæ erant, intrauerũt cũ eo ad nuptias, clauſaq; eſt ianua.
Poſtea vero veniunt & reliquæ virgines, dicẽtes, Dñe, dñe, aperi
nobis. At ille reſpondens, ait. Amen dico vobis, non noui vos.
Vigilate itaq;, quia neſcitis diẽ neq; horã, in qua filius hoĩs veni-
et. Sicut em̃ hõ q̃dã peregre ꝓficiſcẽs, vocauit ſeruos ſuos, & tra-
didit illis bona ſua. & huic quidẽ dedit quinq; talẽta, alij aũt duo,
alij vero vnũ, vnicuiq; ſecundũ propriam facultatẽ, & ꝓfectus eſt
ſtatim. Abijt autẽ qui quinq; talenta acceperat, & operatus eſt in
eis, & cõfecit altera quinq;. Similiter & q̃ duo acceperat, lucratus
eſt & ipſe altera duo. Qui aũt vnũ acceperat, abiens fodit in ter-
ram, & abſcondit pecuniã dñi ſui. Poſt multũ vero tp̃is venit dñs
ſeruorũ illorũ, & ponit rationẽ cũ eis. Et accedens is, qui quinq;
talenta acceperat, attulit altera quinq; talenta, dicẽs: Dñe, quinq;
talenta tradidiſti mihi, ecce altera quinq; lucratus ſum ꝑ ea. Ait il-
li dñs eius: Euge ſerue bone & fidelis, ſuper pauca fuiſti fidelis,

ſupet multa te conſtituã, intra in gaudiũ dñi tui. Accedens aũt &
qui duo talenta acceperat, ait: Dñe, duo talenta tradidiſti mihi, ec/
ce alia duo lucratus ſum per ea. Ait illi dñs eius: Euge ſerue bo/
ne & fidelis, ſuper pauca fuiſti fidelis, ſuper multa te cõſtituam:
intra in gaudiũ dñi tui. Accedens aũt & qui vnũ talentũ accepe/
rat, ait: Dñe, nouerã te ꝙ homo durus ſis, metens vbi nõ ſeminaſ/
ti, & inde cõgregans vbi nõ ſparſiſti: ac territus abij, abſcondiq;
talentũ tuũ in terra: Ecce habes quod tuũ eſt. Reſpondens autem
dñs eius, dixit ei: Serue male & piger, ſciebas quod metã vbi nõ
ſeminaui, & congregem illinc vbi nõ ſparſi: Oportuit ergo te cõ
mittere pecuniã meam mẽſarijs, & veniens ego recepiſſem vtiq;
quod meũ eſt cum vſura. Tollite itaq; ab eo talentũ, & date ei qui
habet decem talenta, Omni em̃ habenti dabit̃, & abundabit. Qui
vero non habet, etiam id quod habet, auferet̃ ab eo. Et inutilẽ ser/
uũ eijcite in tenebras exteriores. illic erit fletus & ſtridor dentiũ
Cum aũt venerit filius hoĩs in gloria ſua, & omnes ſancti angeli
cũ eo, tunc ſedebit ſuper ſedẽ gloriæ ſuæ, & congregabunt̃ ante
eũ oẽs gentes, & ſeparabit eos, alteros ab alteris, ſicut paſtor ſe/
gregat oues ab hædis: & ſtatuet oues quidẽ a dextris ſuis, hædos
aũt a ſiniſtris. Tunc dicet rex his qui a dextris ſibi erunt: Veni/
te benedicti patris mei, poſſidete regnum paratũ vobis ab exor/
dio mũdi, eſuriui em̃, & dediſtis mihi edere. Sitiui, & dediſtis mi
hi bibere: Hoſpes erã, & collegiſtis me. Nudus, & operuiſtis me
Infirmus, & viſitaſtis me. Incarcere erã, & veniſtis ad me. Tunc
reſpondebunt ei iuſti, dicentes: Dñe qñ te vidimus eſurientem,

& pauimus, aut ſitientem, & dedimus tibi potũ? Quando autem te vidimus hoſpitẽ, & collegimus te: aut nudũ, & cooperuimus te: aut quando te vidimus infirmũ aut in carcere, & venimus ad te? Et reſpondens rex, dicet illis: Amen dico vobis, quatenus feciſtis vni de his fratrib⁹ meis minimis, mihi feciſtis, Tũc dicet & his qui a ſiniſtris erũt: Diſcedite a me maledicti in ignẽ ęternũ, q̄ paratus eſt diabolo & angelis eius. Eſuriui enim, & non dediſtis mihi cibũ, Sitiui, & nõ dediſtis mihi potũ. Hoſpes erã, & nõ collegiſtis me. Nud⁹, & non operuiſtis me. Infirmus & in carcere eram, & non viſitaſtis me. Tunc reſpondebunt ei & ipſi dicentes: Dñe, quando te vidimus eſurientẽ, aut ſitiẽtem, aut hoſpitẽ, aut nudum, aut infirmũ, aut in carcere, & non miniſtrauimus tibi? Tunc reſpondebit illis, dicens: Amen dico vobis: quatenus nõ feciſtis vni de minimis his, nec mihi feciſtis. Et ibũt hi in ſuppliciũ æternũ, iuſti vero in vitã æternẽ.

¶CA. XXVI.

T factũ eſt, cũ cõſumaſſet Ieſus ſermones hos omnes,
e dixit diſcipulis ſuis: Scitis quod poſt biduũ paſcha
fit, & filius hoĩs tradit̃ vt crucifigatur. Tunc cõgregati ſunt principes ſacerdotũ & ſcribæ & ſeniores populi in atriũ principis ſacerdotũ, q̇ dicebat̃ Caipha: & cõſiliũ inierũt, vt Ieſũ dolo caperent, & occiderent. Dicebant aũt: Non in die feſto, ne tumultus fiat in populo. Cum autem Ieſus eſſet in Bethania in domo Simonis leproſi, acceſſit ad eum mulier, habens alabaſtrum vnguenti præcioſi, & effudit ſuper caput ipſius recumbentis. Videntes aũt diſcipuli, indignati ſunt, dicentes: Ad quid per-